

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi E. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn.

III AUa 133/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 września 2024 r.,

odrzuca skargę.

s.h.

UZASADNIENIE

Dnia 13 sierpnia 2024 r. E. W. (dalej: „skarżący”) wniósł do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu pismo w którym zawarł wniosek o zasądzenie odszkodowania w wysokości 1000 zł w związku z przewlekłością postępowania dotyczącą sporządzenia uzasadnienia wyroku w sprawie o sygn. akt III AUa 133/23.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że do dnia 12 sierpnia 2024 r. nie otrzymał uzasadnienia wyroku pomimo upływu miesiąca od złożenia wniosku w tym względzie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) skarżący może wystąpić z nową skargą w tej samej sprawie po upływie 12 miesięcy, a w postępowaniu przygotowawczym, w którym stosowane jest tymczasowe aresztowanie, oraz w sprawie egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego – po upływie 6 miesięcy, od daty wydania przez sąd merytorycznego orzeczenia w przedmiocie poprzedniej skargi.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wniesienie kolejnej skargi na przewlekłość jest możliwe jedynie po upływie wskazanego terminu 12 miesięcy – zarówno w przypadku uwzględnienia, jak i nieuwzględnienia wcześniejszej skargi na przewlekłość (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 lutego 2014 r., III SPP 3/14; zob. również postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 września 2016 r., III SPP 58/16; z 16 listopada 2019 r., I NSP 64/19). Taka skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Sąd Najwyższy ustalił, co również podniósł sam skarżący, że w dniu 26 lutego 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło jego pismo ze skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn. III AUa 133/23, którą postanowieniem z 24 kwietnia 2024 r., sygn. I NSP 81/24, Sąd Najwyższy uwzględnił. Bezspornym jest zatem, że przedmiotowa skarga stanowi kolejną skargę na przewlekłość postępowania w sprawie III AUa 133/23, wniesioną niespełna po upływie czterech miesięcy od wydania merytorycznego orzeczenia. Z tego powodu, przedmiotowa skarga, jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 9 ust. 2 w zw. z art. 14 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

s.h.

[ms]

